

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र
या आठवड्यातील हवामान अंदाज
गुरुवार (31/10/2024) – बुधवार (06/11/2024)

स्थान	तापमान (°C)		पावसाची शक्यता	ढगांचे आच्छादन	वाऱ्याचा वेग (किमी/तास) किमान-कमाल	सापेक्ष आर्द्रता %	
	किमान	कमाल				किमान	कमाल
नाशिक	20-21	33-34	नाशिक, दिंडोरी, ओझर, कळवण, वणी, लोणी, पालखेड- गुरु - बुध - पाऊस नाही. पिंपळगाव बसवंत - गुरु- रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	7-11	27-38	46-72
पुणे	19-21	32-33	पुणे, फुरसुंगी, लोणी काळभोर, उरुळी कांचन, पाटस, यवत, इंदापूर, नारायणगाव - गुरु- रिमझिम पाऊस. बारामती- गुरु, शुक्र – रिमझिम पाऊस	स्वच्छ ते ढगाळ	7-12	27-44	57-74
सोलापूर	20-22	32-33	तुळजापूर, औसा, वैराग, सोलापूर, नात्रज, बार्शी - गुरु- रिमझिम पाऊस. पंढरपूर – गुरु - बुध - पाऊस नाही. लातूर -गुरु, शुक्र – रिमझिम पाऊस	स्वच्छ ते ढगाळ	7-14	33-48	59-75
सांगली	21-23	32-33	शेटफळ, वाळवा, पलूस, कवठे, खानापूर विटा, पळशी – गुरु – शुक्र – रिमझिम पाऊस. मिरज - गुरु, रवि - रिमझिम पाऊस. शिरगुप्पी – गुरु – मंगळ – रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	6-13	33-50	73-82
विजयपुरा	20-21	32-33	चडचन, तिकोटा, विजयपुर ,तेलसांग - गुरु-सोम- रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	7-15	38-50	63-78
हैदराबाद	21-22	31-33	हैदराबाद, मेडचल – गुरु – रवि – रिमझिम ते हलका पाऊस. जहिराबाद - गुरु, शुक्र – रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	5-9	40-51	68-87

सातारा	19-21	31-33	सातारा, फलटण, खटाव -गुरु, शुक्र - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	6-12	33-51	68-84
अहमदनगर	19-21	32-34	संगमनेर, कर्जत, राहाता, कोपरगाव, अकोले - गुरु - बुध - पाऊस नाही. अहमदनगर जामखेड, श्रीगोंदा -गुरु, शुक्र - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	9-15	28-41	57-65
जालना	19-23	32-34	अंबड, घनसावंगी, मंठा, जालना- गुरु - बुध - पाऊस नाही. जाफ्राबाद - गुरु, शुक्र - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	9-11	24-37	52-61
बुलडाणा	22-23	33-35	द.राजा, सिंदखेड, बुलडाणा - गुरु - बुध - पाऊस नाही. चिखली - गुरु - बुध - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	5-9	28-39	51-61
कोल्हापूर	21-24	32-34	कागल, करवीर, गगन-गुरु - बुध - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	4-7	54-70	88-96
बंगळूरु ग्रामीण	20-21	28-30	अनेकल, दोड्डाबल्लापूर, बेंगळूरु-पूर्व, बेंगळूरु-उत्तर, बेंगळूरु - गुरु - बुध - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	5-11	42-59	84-94
बेलागावी	22-24	30-31	बेळगावी, चिकोडी, गोकाक - गुरु - मंगळ - रिमझिम पाऊस. अथणी - गुरु, रवि - रिमझिम पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	6-8	49-66	89-93
बिंदर	22-23	32-33	बसवकल्याण, हुमनाबाद- गुरु, शुक्र - रिमझिम पाऊस. बिंदर- गुरु - शुक्र - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	6-9	48-64	73-92
बागलकोट	20-22	31-32	बागलकोट, जमखंडी - गुरु-सोम - रिमझिम पाऊस. मुधोळ - गुरु - मंगळ - रिमझिम ते हलका पाऊस.	स्वच्छ ते ढगाळ	7-15	36-51	70-80

टीप: वरील हवामान माहिती खालील संकेतस्थळांवर दिलेल्या हवामान अंदाजाचा सारांश आहे

https://www.wunderground.com/?cm_ven=cgi

<https://imdagrimet.gov.in/weatherdata/BlockWindow.php>

<https://www.timeanddate.com/weather/india>

भाकृअनुप-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र अचूकतेचा दावा करत नाही.

II. पाणी व्यवस्थापन

a. फळ छाटणी नंतरचे दिवस: 45

b. अपेक्षित पॅन बाष्पीभवन: 4.0 - 6.0 मिमी

शिफारस केलेले सिंचन प्रमाण:

1. सर्व द्राक्ष उत्पादक प्रदेशांमध्ये रिमझिम ते मध्यम पाऊस पडण्याचा अंदाज आहे. जर माती वाप्सा (क्षेत्र क्षमता) स्थितीत असेल तर द्राक्षबागेला पाणी देऊ नये.
2. जर माती विशेषतः मध्यम आणि भारी, पाण्याने भरलेली असेल तर, माती वाप्सा स्थितीत येईपर्यंत किमान 5-7 दिवस पाणी देऊ नका.
3. पावसाळ्यात पाऊस पडल्यास, बांधावरील पालापाचोळा काढून टाका आणि पावसाचे पाणी जमिनीत मुरू द्यावे. यामुळे रूटझोनमध्ये जमा झालेले क्षार बाहेर पडतील. अशा प्रकारे काढलेला पालापाचोळा जमिनीत मिसळून जमिनीची सच्छिद्रता वाढवता येते.
4. अंकुर वाढीच्या अवस्थेत (फळ छाटणीचा हंगाम), ठिबकद्वारे @ 6800 - 10200 लि./एकर/दिवसाने सर्व द्राक्ष उगवणाऱ्या प्रदेशांना पाणी द्यावे. आवश्यकतेपेक्षा जास्त जोम असल्यास, सिंचन पाणी वापर अर्ध्याने कमी करून पर्यंत 3000-5000 लि./एकर करा आणि नत्र वापरणे थांबवा. तरीही वाढ जास्त असल्यास वाढ आटोक्यात येईपर्यंत पाणी देणे थांबवावे व नंतर सिंचन सुरू करावे.
5. फुलोऱ्यापासून फळधारणेपर्यंत, 2300-3500 लि./एकर/दिवसापर्यंत ठिबकद्वारे पाणी द्यावे. जोम नियंत्रित करणे आवश्यक आहे.

माती आणि पोषक व्यवस्थापन

छाटणीपूर्व अवस्था - फळ छाटणीचा हंगाम

1. अक्टोबरमध्ये छाटणीचे नियोजन केले असल्यास, हिरवळीच्या खतासाठी सनहेम्प किंवा धेंचा वाढवा.
2. जर पुढील 10-15 दिवसांत खरड छाटणीचे नियोजन केले असेल, तर खरड छाटणीच्या हंगामासाठी पोषक तत्त्वे आणि पाणी वापराचे वेळापत्रक नियोजन करण्यासाठी माती आणि पाण्याचे परीक्षण करण्याचा सल्ला दिला जातो.

3. जर माती चुनखडीयुक्त असेल तर जमिनीतील वेलींमध्ये 50 किलो/एकर सल्फर टाकावा. कॅल्शियम कार्बोनेटची काळजी घेण्यासाठी त्याची कार्यक्षमता वाढवण्यासाठी गंधक जमिनीत व्यवस्थित मिसळले पाहिजे. शेणखत/ कंपोस्टमध्ये गंधक मिसळल्याने त्याची कार्यक्षमता आणखी सुधारते.
4. ज्या द्राक्षबागांमध्ये सोडीयमची समस्या आहे, तेथे माती एक्सचेंज कॉम्प्लेक्समधून सोडियम काढून टाकण्यासाठी जमिनीत जिप्सम टाकावा. चुनखडीयुक्त जमिनीच्या बाबतीत, सल्फरचा वापर तत्सम कारणासाठी करावा. अर्ज शेणखत/कंपोस्ट इत्यादींसोबत असावा. ते जमिनीत मिसळावे आणि वरच्या बाजूला सोडू नये.
5. जर माती चुनखडीयुक्त असेल तर जमिनीतील वेलींमध्ये 50 किलो/एकर सल्फर टाकावा. कॅल्शियम कार्बोनेटची काळजी घेण्यासाठी त्याची कार्यक्षमता वाढवण्यासाठी गंधक जमिनीत व्यवस्थित मिसळले पाहिजे. शेणखत/ कंपोस्टमध्ये गंधक मिसळल्याने त्याची कार्यक्षमता आणखी सुधारते.
6. चुनखडीयुक्त जमिनीच्या बाबतीत, एसएसपी बेसल डोस म्हणून वापरल्यास, फॉस्फरस स्थिरीकरण टाळण्यासाठी शेणखत/कंपोस्ट इत्यादी मिसळा.

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र काढी ची वाढ अवस्था

1. अनेक द्राक्ष उत्पादक भागात पावसाची संततधार सुरू आहे आणि पुढेही पावसाची शक्यता आहे. माती आधीच संतृप्त आहे. यामुळे रूटिंग क्रियाकलापांवर परिणाम झाला आहे. दीर्घकाळ संपृक्ततेमुळे, मुळे कुजण्यास सुरुवात झाली असावी. रूट झोनमधील मातीला त्रास देऊ नका. मातीशी संबंधित कोणताही हस्तक्षेप करण्यापूर्वी माती वाप्सा स्थितीत येईपर्यंत प्रतीक्षा करा. वाढ मंद होईल आणि केन परिपक्वतेवर परिणाम होईल पण काळजी करू नका. वाप्सा नंतरच खताचा वापर करावा.
2. सेंद्रिय खतांचा वापर केल्यास, C:N प्रमाण तपासा. नायट्रोजन सोडण्याचे प्रमाण कमी करा, त्यामुळे वाढ वाढण्याची शक्यता आहे. वेलीच्या वाढीवर आधारित नायट्रोजन वापरावर नियंत्रण ठेवा.
3. माती परीक्षण मूल्याच्या आधारे, अंकुर वाढीच्या अवस्थेत या आठवड्यात युरिया @ 15 किलो / एकर दोन विभागांमध्ये वापरा. जर माती चुनखडीयुक्त असेल तर या आठवड्यात युरियाऐवजी अमोनियम सल्फेट @ 30 किलो/एकर तीन स्लिटमध्ये टाका. पिकाच्या जोमावर अवलंबून नत्र वापराचे नियमन करा.

4. सॉडिसिटीची समस्या असल्यास, या आठवड्यात 10 किलो सल्फेट ऑफ पोटॅश प्रति एकर 2 स्प्लिटमध्ये टाका.
5. जोपर्यंत पाने पूर्णपणे विकसित होत नाहीत तोपर्यंत कोणत्याही पर्णसंभारासाठी पोषक तत्वांचा वापर करू नका. त्यामुळे फवारणीचा अपव्यय होईल.
6. पानांच्या सहाय्याने लावावयाच्या पोषक घटकांचे प्रमाण, छतच्या आकारावर अवलंबून असते.
7. जर पीक 5 पाने ते बहर येण्यापूर्वीच्या अवस्थेत असेल, तर माती परीक्षण मूल्यावर आधारित झिंक सल्फेट आणि फेरस सल्फेट प्रत्येकी 15 किलो / एकर वापरा. बोरॉनचा वापर जर माती परीक्षण मूल्य कमी असल्याचे दर्शवित असेल आणि सिंचनाच्या पाण्यात बोरॉन नसेल तरच केला पाहिजे. जर फाउंडेशन पेनिंग सीझनमध्ये, पेटीओल चाचणीने बोरॉनची कमतरता असल्याचे सांगितले तर माती परीक्षण मूल्यानुसार @ 1.5 किलो ते 5 किलो बोरॉन वापरा. एका वेळी एक किलो बोरॉन टाका.
8. पीक 5 पाने ते बहरण्यापूर्वीच्या अवस्थेत असल्यास 10 किलो मॅग्नेशियम सल्फेट प्रति एकर द्यावे.

फ्लॉवरिंग ते सेटिंग स्टेज:

1. कूज (फुलणे नेक्रोसिस) च्या समस्या टाळण्यासाठी फुले येण्याच्या अवस्थेपर्यंत नत्रावर आधारित कोणतेही खत घालू नका.
2. या आठवड्यात 3-4 किलो फॉस्फोरिक ऍसिड दोन ते तीन भागांमध्ये टाका. लक्षात ठेवा की सिंचनाच्या पाण्याचा pH 6.0 च्या जवळ असावा किंवा SSP @ 125kg/acre बेसल ऍप्लिकेशन म्हणून वापरा. फॉस्फरसचे निर्धारण कमी करण्यासाठी अर्ज करण्यापूर्वी एसएसपी शेणखत/कंपोस्टमध्ये मिसळावे.
3. पेटीओल न्यूट्रिएंट टेस्टिंग: 70% कॅपफॉल स्टेजवर, पोटीओलचे नमुने पोषण विश्लेषणासाठी घेतले पाहिजेत. नमुन्यासाठी घडासमोरील पान काढून टाकावे.

III. कॅनोपी व्यवस्थापन

सध्याच्या हवामानात वेलींच्या वाढीच्या अवस्थेतील करावयाच्या उपाययोजना.

1. छाटणीपूर्व तयारीचे पालन करणे आवश्यक आहे. फळछाटणीच्या साधारण १५ दिवस अगोदर पाने पडण्यासाठी एथेफॉन @ २.५ ते ३.० मिली/लिटर पाणी + ०.५२.३४ @ ५.० ग्रॅम/लिटर पाण्याची मिश्र फवारणी करावी.
2. फवारणीच्या वेळी वेल ताणाखाली असावी. त्यामुळे प्रत्यक्ष फवारणीच्या ५ ते ६ दिवस अगोदर पाणी थांबवणे आवश्यक आहे.
3. फवारणीसाठी पाण्याचे प्रमाण वेलीवरील पाने टिकून राहण्यावर अवलंबून असते कारण अनेक द्राक्ष बागांमध्ये रोगाच्या संसर्गामुळे पाने १० ते ६० टक्क्यांपर्यंत पानांची गळती होते.
4. चांगले कुजलेले शेणखत @ ५-६ ट्रॉली प्रति एकर द्यावे. तसेच माती परीक्षण अहवालाच्या आधारे खंदकात एसएसपी @ ३०० किलो, डीएपी @ ५० किलो, झिंक, बोरॉन, फेरस सल्फेट व मॅग्नेशियम सल्फेट घालावे.
5. फळछाटणीपूर्वी डोळा चाचणी करता येते. यामुळे छाटणीतील त्रुटी टाळता येईल
6. एक एकर क्षेत्रातून सबकेन तसेच सरळ काडीपासून प्रत्येक प्रवर्गातील अंदाजे ५-६ काडी (६-८ मिमी, ८-१० मिमी, १० मिमीपेक्षा जास्त) गोळा करावेत. गोळा केलेले साहित्य ओल्या कपड्यात गुंडाळून काडी तपासणीसाठी प्रयोगशाळेत पाठवावे.
7. डोळा तपासणी अहवाल अभावी सरळ काडिच्या लहान इंटरनोड्स राखून सबकेनवर गाठीनंतर १-२ डोळे ठेवून फळ छाटणी करता येते.
8. हायड्रोजन सायनामाइडने काडीचे स्क्वॅबिंग काडिचा व्यास, द्राक्ष बागेतील हवामानाची स्थिती आणि डोळ्याची स्थिती (डोळे सूजण्याची टक्केवारी) यावर अवलंबून असते. तथापि, सामान्य परिस्थितीत, हायड्रोजन सायनामाइडची एकाग्रता ३५-४० मिली/लीटर पाणी असू शकते.
9. छाटणीनंतर लगेच डोळ्याचे तुकडे करणे टाळा. तथापि, चांगल्या परिणामांसाठी हे दुसऱ्या दिवशी केले जाऊ शकते.
10. फळछाटणीनंतर आठव्या ते नवव्या दिवशी डोळे फुटण्यास सुरुवात होते. या अवस्थेत हवामानातील बदलामुळे (पाऊस/ढगाळ हवामान) द्राक्षबागेतील गिबेरेलीन वाढवतात ज्यामुळे भराव होतो.

11. भरणा नियंत्रणासाठी सायटोकिनिन आधारित पीजीआर (६ बीए @ १० पीपीएम किंवा सीसीसी (परिशिष्ट-५ नुसार) व ०.०.५० @ ०.७५ ते १.० ग्रॅम/लिटर किंवा ०.९.४६ किंवा ०.४०.३७ @ ०.७५ ते १.० ग्रॅम/लिटर पाण्याची वेलीवर फवारणी करावी.
12. १४ ते १७ दिवसांच्या कालावधीत अतिरिक्त शूट काढून टाकावे. यामुळे कॅनोपीमध्ये वायुवीजनासाठी मदत होईल ज्यामुळे सूक्ष्म हवामान कमी होईल ज्यामुळे केवडाचा प्रादुर्भाव आणि फुलणे कुजणे नियंत्रित करण्यास मदत होईल.
13. जीए ३ @ १० पीपीएम ची पहिली फवारणी घडाच्या पोपटी हिरव्या अवस्थेत करावी तर दुसरी फवारणी पहिल्या फवारणीनंतर ५ दिवसांनी करावी. हे पेशी गुणाकार आणि पेशी वाढीच्या प्रक्रियेद्वारे बेरी सेटिंगनंतर सैल आणि घड मिळविण्यात मदत करेल.
14. जीए 3 ची कार्यक्षमता वाढविण्यासाठी, फवारणी द्रावणाचा पीएच 5.5 ते 6.0 असावा. फवारणीसाठी वापरण्यात येणारे पाणी चांगल्या प्रतीचे असावे.
15. शक्य असल्यास वातावरणातील सापेक्ष आर्द्रता ६० टक्क्यांपेक्षा जास्त असल्यास फवारणी करावी. या काळात पान सक्रिय अवस्थेत असते जेणेकरून शोषण वाढवता येते.
16. ढगाळ वातावरणात, जीए ३ फवारणी टाळा.
17. उद्दिष्टांच्या आधारे (स्थानिक विरुद्ध निर्यात विरुद्ध मनुका) द्राक्षघडाची धारणा करावी.
18. उद्दिष्टांवर अवलंबून, घड राखणे (अंतर, काडिच्या व्यास इत्यादींवर आधारित) करणे.

IV. रोग व्यवस्थापन

फळ छाटणी नंतरचे दिवस	रोगांचा धोका			
	केवडा	भुरी	बुरशीजन्यकरपा	इतर
45	जास्त	कमी	जास्त	जिवाणू करपा – जास्त. तांबेरा - नाही

सांगली भागात जिथे बेरीवर जिवणू करपा आणि बुरशीजन्यकरपा प्रकोप आहे. तिथे मॅन्कोझेब 75 WP @ 2-3 ग्रॅम/लीटर आणि कासुगामायसिन 5% + कॉपर ऑक्सीक्लोराइड 45% WP @ 750 ग्रॅम/हेक्टर च्या दोन फवारण्या उपयुक्त ठरतील. कॉपर सल्फेट 47.15% + मॅन्कोझेब 30% WDG @ 5 ग्रॅम/लीटर किंवा थायोफेनेट मिथाइल/कार्बेन्डाझिम @ 1 ग्रॅम/लीटर वापरल्यास बुरशीजन्यकरपा व्यवस्थापनास मदत करेल. "पोंगा" अवस्थेत कॉपर हायड्रॉक्साईड @ 1.5 ग्रॅम/लीटर वापरला जाऊ शकतो. "पोंगा" अवस्थेत कोणतेही अंतरप्रवाह बुरशीनाशक लागू करण्याची गरज नाही. केवड्याच्या नियंत्रणासाठी अंतरप्रवाह बुरशीनाशके 3-5 पानांच्या अवस्थेत सुरू करावीत. असमान अंकुरणे टाळावे. काही भागात जेथे केवड्याच्या बुरशीचा मोठ्या प्रमाणात संसर्ग दिसून येतो तेथे यांत्रिक पद्धतीने संक्रमित पाने काढून टाकणे. अमिसुलब्रोम 17.7 SC @ 375 मिली/हेक्टर किंवा सायझोफॅमिड 34.5 SC @ 200 मिली/हेक्टर किंवा CAA बुरशीनाशक फॉर्म्युलेशन- (इप्रोक्ल्लिकार्ब 5.5 + प्रोपिनेब + 61.25)-66.75 WP @ 2.25 ग्रॅम/लीटर किंवा मंडीप्रोपमीड 23.4% SC @ 0.8 मिली/लीटर किंवा (अमेटोक्टाडीन 27 + डायमेटोमॉर्फ 20.27)-47.27 SC @ 0.8-1 मिली/लीटर किंवा (सायमोक्सेनिल 8 + मॅन्कोझेब 64)-72 WP @ 2 ग्रॅम/लीटर ट्रायकोडर्माचा ठिबकने वापर पंधरवड्याच्या अंतराने चालू ठेवावा. पानावर ओलावा असल्यास मॅन्कोझेब @ 3-5 किलो / एकर सह धुवळणी करावी.

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र

जिवणू करपा

बुरशीजन्य करपा

भारतीय कृषी संशोधन परिषद-राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र

केवडा

V. कीटक आणि कोळी कीटक व्यवस्थापन

फळ छाटणी वाढीची अवस्था: सुप्त डोळं ते अंकुरणे

काही द्राक्ष क्षेत्रांमध्ये जेथे आर्द्रता जास्त असते तेथे अळी (स्पोडोप्टेरा लिटुरा) चा प्रादुर्भाव वाढू शकतो. अळी अंकुरलेले डोळं आणि नवीन फुटीवर खाऊ शकतात. अळीच्या व्यवस्थापनासाठी, रात्री ९ वाजेनंतर द्राक्षबागेत फिरा आणि अंकुरलेल्या डोळ्यांवर खाणाऱ्या अळ्या हाताने गोळा करा, कारण पाने नसताना बहुतांश कीटकनाशके फारशी प्रभावी ठरणार नाहीत.

सैल झालेली साल काढून टाका आणि प्रतिबंधात्मक उपाय म्हणून बुप्रोफेझिन 25 SC @ 1.25 मिली/लिटर पाणी याप्रमाणे वेलीना धुवावे. 15 दिवसांच्या अंतराने, वेलींना एन्टोमोपॅथोजेनिक बुरशीने म्हणजेच मेटारिझियम, ब्युवेरिया आणि लेकॅनिसिलियम यांनी धुवावे, यामुळे पिठ्या ढेकूण आणि मुंग्या नियंत्रित करण्यासाठी उपयुक्त ठरू शकतात.

उडद्या व्यवस्थापनासाठी, द्राक्षबागांच्या आतील आणि आजूबाजूचे तण काढून टाका. ओळी मधल्या जागेतमशागत केली जाऊ शकते. लॅम्बडा सायहॅलोथ्रीन 4.9 सीएस @ 200 मिली प्रति एकर किंवा

इमिडाक्लोप्रिड 17.8 एसएल @ 160 मिली प्रति एकर किंवा फिप्रोनिल 80 डब्ल्यूजी @ 25 ग्रॅम प्रति एकर किंवा स्पिनोसॅड 45 एससी @ 100 मिली प्रति एकर या प्रमाणात वापरावे. फवारणी शक्यतो रात्री द्यावी.

फळ छाटणी वाढीचा टप्पा: प्रारंभिक सक्रिय अंकुर वाढीचा टप्पा

• काही जासिड/लीफहॉपरचा प्रादुर्भाव दिसू शकतो. लॅम्बडा सायहॅलोथ्रीन 4.9 सीएस @ 200 मिली प्रति एकर किंवा इमिडाक्लोप्रिड 17.8 एसएल @ 160 मिली प्रति एकर किंवा फिप्रोनिल 80 डब्ल्यूजी @ 25 ग्रॅम प्रति एकर यासारख्या कीटकनाशकांचा फवारणी करणे प्रभावी आहे. फवारण्या रात्रीच्या वेळी केल्या पाहिजेत आणि कीटकनाशक फवारण्यांचे चांगले परिणाम मिळण्यासाठी ट्रॅक्टरच्या मागे पांढरा दिवा लावा आणि फवारणीदरम्यान चालू ठेवा.

• या काळात उडद्याचा प्रादुर्भाव जास्त असू शकतो. उडद्या व्यवस्थापनासाठी, द्राक्षबागेच्या आतून आणि आजूबाजूला तण काढून टाका. आंतरपंक्तीच्या जागेत हॅरोइंग केले जाऊ शकते. लॅम्बडा सायहॅलोथ्रीन 4.9 सीएस @ 200 मिली प्रति एकर किंवा इमिडाक्लोप्रिड 17.8 एसएल @ 160 मिली प्रति एकर किंवा फिप्रोनिल

80 डब्ल्यूजी @ 25 ग्रॅम प्रति एकर किंवा स्पिनोसेड 45 एससी @ 100 मिली प्रति एकर या प्रमाणात वापरावे. फवारणी शक्यतो रात्री द्यावी.

- सांगली, सोलापूर, नाशिक, पुणे, विजापूर द्राक्ष क्षेत्रामध्ये स्टेम बोअरर (लाल रंगाच्या अळ्या) च्या नवीन प्रजातींचा प्रादुर्भाव सालीखाली दिसून येतो. मोकळी झाडाची साल काढून टाका आणि मुख्यतः मेटाहॅन्ड्रियम एसपीपी @ 3-5 ml/L पाणी (पाणी 1.5 लिटर प्रति झाड). या आंतरजातीय बुरशीने कोरडॉन आणि मुख्य खोडाला धुवून घ्या

भारतीय कृषी संशोधन केंद्र

संशोधन केंद्र